

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2

3271

B

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ευδ. 1718. ὄρα Βριλοῦ, Κατάλογοι... Νικηφόρου Α', σφ. 167
" 1778 " " " " " " " " 286

Η θαρύσα ἑκδοσις ἀγνοίας τῶν Βριλῶν

Ευδ. 1854. Ἐν Βενετῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ βιβλιογραφίᾳ
Νικολάου Γρυπῆ. σφ. 39. (ἢ 32 γενικά.)

ΜΗΤ 2

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

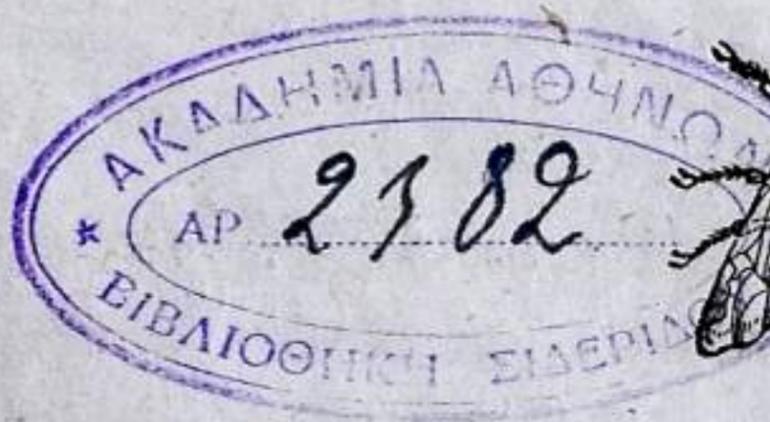
Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΧΗΤΟΥ,

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Ε Ν Β Ε Ν Ε Τ Ι Α .

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4 8 4 9 .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΤΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΕΡΕΥΡΑΣ

ΤΟΥ ΜΗΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΜΗΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΕΡΕΥΡΑΣ

ΤΟΥ ΜΗΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΜΗΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

2279

ΕΡΕΥΡΑΣ

ΤΟΥ ΜΗΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΑΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου νήσου Κεφαλληνίας, ἀναφερομένη πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριλλον.

Ἐγκωμιαζομένε δικαίε εὐφρανθήσονται λαοί, ἢ προφητικὴ ἔλεγε φωνή. ἀλλ' ἡμῖν ἔμόνον εὐφροσύνην Πνευματικὴν προξενεῖ ἐγκωμιαζόμενος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἀλλὰ καὶ εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν ἀμύθητον προτροπήν. μᾶλλον δὲ ἀνακκφίζει τὸ βάνος τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, καθὼς ἕκαστος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὀφείλει τιμᾶν, καὶ ἐπαινεῖν, τὴν εὐσεβῶς ἢ θεαρέτως ζήσαντας. ὁ γὰρ ἐπαινος, μισθὸς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸν εἰπόντα· ἢ ὁ ἐπαινῶν τὴν ἀρετὴν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν Θεὸν, παρ' ἑτοῖς ἀνθρώποις ἢ ἀρετῇ. Διὰ τῆτο ἢ πρότερον ἀνεφέραμεν ἐκ μέρες ταῖς ἀρεταῖς ἢ τὰ κατωρθώματα τῶν αὐτῶν Πατρὸς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον. ἢ νῦν συμμίκτω προθυμία ἢ ἐλπίδι ἐγνωμεν ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τὴν σὴν σεβασμιωτάτην σύνεσιν, δεόμενοι ἱκετικῶς ἀξιῶσαι ἐκδοθῆναι συνοδικῶς, τιμᾶσθαι κανοικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ἀγίων ἀνδρῶν καταλεχθῆναι ὁ ἡμέτερος οὗτος Πατὴρ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ.

Ἦν ὁ Ὅσιος Πατήρ Γεράσιμος ἐκ τῆς Πελοποννήσου
 ἠρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τείκης, ἢ Τρίκαλα κα-
 τὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ἔτυχε γονέων ἔχ ἥττον τὴν εὐ-
 σέβειαν εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, καὶ πλεσίῳ ἀρκύντως. Ἀφ'
 ἧ ἦλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθε καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θεττα-
 λίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχῶς τὴν ψυχικὴν τελειότη-
 τα. διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄ-
 ρει τοῦ Ἀθῶ, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις αὐθυσίαι,
 ἅτα παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκημαίοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν
 καθωράϊσε. μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς τὰς σεβασμίας τόπας τῆς
 Γερσαλῆ μετέβη χάριν πρακτικῆς ὅπως διαμείνας ἱ-
 κανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀ-
 νεβιβάσθη παρὰ τῷ μακαριωτάτῳ Πατριάρχῳ Κυρίῳ Γερ-
 μανῷ. παρ' ἧ καὶ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περί-
 χωρα τῆς Ἰορδανίας, ὅπως καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διε-
 τέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη· καὶ πολλὰς περιελ-
 θῶν τόπας καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον
 κατέλαβεν. ἐνθα πολλὰς διέτελεσε χρόνας, τοὺς πρῶτους
 παραινῶν καθεκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέτως
 ζῆν. Εἰς γηραλαῖαν δὲ ἦδη πεφθασκῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυ-
 τὸν μονάσαι ἠθέλησε. διὸ εὐρών τινα ναὸν πεπαλαιωμένον
 ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλᾷ καλεσμένῳ, ἀνήγειρε τῶτον, καὶ ἐκ
 βάθρων ἀεκαίνιστε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνωκοδόμησεν.
 Ἀλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες, γνῶντες τὴν τοῦ
 ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων
 συγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπά-
 ζοντο, καὶ θεαρέτως βίβν προείλοντο. ἐδέχθη τὸ τοῦτον
 βάρος εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατήρ. καὶ συνέχθησαν
 τὸ πρῶτον τινὲς, ἃς καὶ διέτελεσε διδάσκων τὴν μοναδι-
 κὴν καὶ Ἀγγελικὴν πολιτείαν χρόνας ἔκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ

ἅγιος Πατήρ διετέλεσε χρόνους τριάκοντα, τὶ ἐν τῇ ὠκο-
 δομηθείσῃ παρ' αὐτῆς μονῆς, τὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτι τὸ σύ-
 νολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὅσπείοις μόνον ὀλίγω
 ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρύοις καὶ προσευχῆς
 καὶ ἀγρυπνίας ἑαυτὸν καθήγεινε. Καὶ ποτε τῆς νήσου
 ὑπ' ἀνομβρίας παχέσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταγαγὼν
 αὐτὴν ἐθεράπευσεν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀσθε-
 νείας καὶ δαιμονώντας ἰάσατο. ὦν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόμα-
 τα, μακρὸν αὖ εἴη λέγειν. Πισεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι
 τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς, διαφυλαχθῆναι τὴν νήσον ταύ-
 την ἀναχμαλώτισον ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μά-
 χης διὰ προσευχῆς τῷ αὐτῷ Πατρός. Τὰ δὲ μετὰ τὸν θά-
 νατον αὐτῶν θαύματα, εἴ ἔστι τις ἐκ ταύτης τῆς νήσου, ὅς μὴ
 μετέλαβεν ἐκ τῶν, ἧτις τῶν ἐκεῖνος συγγενῶν, γέγονεν
 ὁμῶς θαυμάτων πολλῶν θαυμάτων. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤ-
 χθη εἰς τὴν τῷ Ἁγίῳ μονὴν θεραπείας χάριν, ἧτις εὐχε-
 ρίας λαχῶσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινεμένη, κα-
 τέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον. ἀλλ' ἐπιφανείτος τῷ Ἁγίῳ,
 ὃ μόνον διεσώθη τῷ πνιγμῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνοχλῆντος ταύ-
 την δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐχοιμήθη δὲ ἕως ὃ "Ὁσιος ἐν
 ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστῷ
 1579. Αὐγύστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι ἢ
 τῷ Ἁγίῳ ἀρετῇ, διὰ τῶτο μετὰ τὸν αὐτῶν θάνατον ἠβελή-
 θησαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τῷ Λείψανῳ, ἧτις καὶ γέγονε
 παρὰ τῷ Ἐξάρχῳ τῷ τότε τὸν Θρόνον τῆς βασιλευσῆς πό-
 λεως Κυρίῳ Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν
 ἔτει 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγο-
 ρίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινεμένοι ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠ-
 ναγκάσθημεν προσάγειν τῷ Μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυρίῳ
 Γαβριήλ αὐτὸς ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν, ἐάσαντες τὸ
 Ἴερόν ἐκεῖνο Λείψανον ἐν τῇ γῆ μέχρι τῆς τῷ Φιλαδελ-
 φείας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν,
 εὐρομεν τὸ αὐτὸ Λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκ-
 πέμπον καὶ ἰάματα. ἔμεινε δὲ ἐν τῇ γῆ τὸ τῷ Ἁγίῳ Λεί-
 ψανον, τί πρῶτον, τί ὕστερον, χρόνους δύο, καὶ μῆνας ὀκτώ.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαληνίας καὶ Ζακύνθου
Παχώμιος.

Φραγκίσκος ὁ Μεταξᾶς καὶ Οἰκονόμος.

Ζαχαρίας Ἱερεὺς ὁ Βαλιάνος καὶ Σκευοφύλαξ.

Δανιὴλ Ἱερομόναχος ὁ Μαρκέτος.

Ματθαῖος Ἱερεὺς ὁ Στελιανός.

Θεόδωρος Ἱερεὺς ὁ Πνιατόρος καὶ Πρωτοπαπᾶς.

Θεοχάρις Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀλέξανδρος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀντώνιος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἰωάννης Τζιμάρας μαθητῆς τοῦ Ἁγίου.

Πέτρος Κώμης μαθητῆς τοῦ Ἁγίου.

Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὁ Μεταξᾶς.

Ἀγγελος Κόκκινος.

Θεόδωρος Χαλκιόπουλος μαθητῆς τοῦ Ἁγίου.

Ἀντώνιος Βάλσαμος μαθητῆς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις, χάρις καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οσιοῦ ἅμα, ἔ τῷ κοιρῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι (ἔπέρτι ἄλλο) λυσιτελέσατον φαίνεται, τὴν ἀρετὴν διαπρέψαστας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, ἔ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελευτῆς ἐτησίῳ, ἔ ὑμῶν ἐγκωμίων γεραίρεσθαι. Ἐκεῖνο μὲν, ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἀγαθὴν τῆς ὁμοδύλων τιμῆ, ἀπόδειξις ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοιρὸν δεσπότην ἀμοίας, ὡς πρὸς κάλλιπα φιλοσοφῶν ὁ Καισαρείας διδάσκει Βασίλειος, ἔ ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν βεβιωκόσιν ἀπορεμόμενος ἔπαιμος δι' ἀρετῆς εἰς Θεὸν ἀναφέρεται, παρ' ἧ πάσα ἀρετὴ εἰς ἀνθρώπου, οἷά πρὸ Θεολογῶν ἀποφαίνεται Γρηγόριος ὁ τῆς Θεολογίας ἐπάρυμος. πρόωτες δέ, ὅτι ἔ ὡς χρέος ἡμῶν τοῖς τοιούτοις ἀφοσιώτεος ὁ ἔπαιμος, ἵνα μηδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον. Λυσιτελέσατον δέ τοῖς πᾶσι ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ περὶ τὰ καλά ἔπαιμος τὴν ῥαθυμωτέρας ἐγείρειν τε πέφυκε, ἔ παραθήγειν εἰς ζῆλον ἔ μί-

μνησιν τῶν αὐτῶν, τῆς δὲ φιλοπονωτέρας ἀκμαιοτέρας ἐργάζεσθαι. ἔδωκε γὰρ ἕτως οἷδε πόθον ψυχῆς τῆν τε ἀρχὴν παραγαγεῖν, ἔπειτα παραγαγεῖν παρηγορίαν, ὡς εὐφημία περὶ τὸ εὐφημῆμα, τοῖς μὴ παντάπασιν βεβλακυσμένοις ἔρωθροῖς τῆν διάφοιαν. ὅσοι δὲ ἐπὶ ποσὸν ἀρετῆς ἤδη προβεβηκότες τυχεῖσιν, τῆτοις εὐφροσύνην ἔτι τῶν τυχεῖσιν χαρίζεται ἢ περὶ τῆς ἀγαθῆς εὐφημίας, εἰ δὲ Σολομῶντι πείθεσθαι, Ἐγκωμιαζομένης δικαίας λέγουσι, εὐφραίνεσθαι τῆς λαῆς. Πρόθετες δὲ, ὡς ἔδωκε μικρὰ συμβάλλεται εἰς ἀντίληψιν ἡμῶν ἐν περιστάσει ἢ πρὸς τῆς σεβασμίας τελευτήσαντας ἀνδρας τιμῆ, εἰ χρὴ τοῖς ὀρωμένοις ἄξιον εἶναι τὰ ἀόρατα τῆς μεγαλουργίας τῆ Θεῆ. εἰ γὰρ ἄχρητος τῆ ἀγαθοδοτίδι τῆ Θεῆ προνοία τῶν ὑλικῶν αἰτιῶν ἢ τάξις ἐπὶ τῶν ὀρωμένων εἰς διεξαγωγὴν, ἔτι διοίκησιν τῆ παντὸς, εἰκόσ ἐστι καὶ πρὸς διακομὴν τῶν ὑπὲρ φύσιν χαρισμάτων τῆς τελεταρχικῆς Πνεύματος μὴ παντάπασιν ἀχρήτους εἶναι τὰς τῶν θεῶν ἀνδρῶν πρεσβεύσεις καὶ μεσιτείας. Πρὸς δὲ ταῦτα, ἔτι ἀπιδόσα ἀνέκαθεν ἢ τῶν εὐσεβῶν ὁμήγουσι, ἐν εἰκόσι ἔτι λόγοις τῶν θεαρέτως πολιτευσαμένων τὰς πράξεις ἔτι κατορθώματα ἐκτίθεσθαι εἰώθε, πρὸς ἧς ἀπευθύμεν τε ἔτι ῥυθμίζεμεν τῶν πινῶν ἕκαστος ἕχοι τὸν ἑαυτῆς βίον. Ἐπειδὴ ἔτι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁσίως, ἔτι θεαρέτως βιώσαντα τὸν ἐν τοῖς Ὀμαλοῖς καλυμένοις χωρίοις τῆς μῆσος Κεφαληρίας Θεῶν Γεράσιμον, τύπον γινέσθαι τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος, ἔτι θείας ἀρετῆς χαρακτῆρα, ἔπειτα αἰ ἐν βίῳ ἀρεταί τε ἔτι κατορθώματα, ἧ μόνον ὑπὸ ἀνθρώπων θαυμάζονται, ἔτι πανταχῶς κηρύττονται παρὰ τῶν εἰδότων, ἀλλὰ ἔτι ὑπὸ Θεῆ πολλῶν μᾶλλον ἐπιβεβαιῶνται, ἔτι ἐπισφραγίζονται καθ' ἕκαστην τῆς

αὐμασι, ὅσα εἰς ἀφέλειαν ἢ δεομένων ἐ καταφευ-
 γόντων εἰς τὸ θεῖον αὐτῶν τέμενος ἢ μεγαλόδωρος τῆ ἀ-
 γαθάρχικῃ Πνεύματος ἀπεργάζεται χάρις, ἡμεῖς ἐ-
 ὑσεβῆν προθυμότεροι τὰ πρὸς πρὸ Θεοῦ ἐν τῷ τῆν
 προσήκοντων ἀπορέμεν τοῖς θεοῖς ἀνδράσι τιμῶν, καὶ
 τῆς κοιμῆς ἢ πικρῶν ὠφελείας προνοόμενοι, συμφῶν
 τοῖς πρὸ ἡμῶν θεοῖς Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας
 εἴθει κατακολληθῆμεν, Συνοδικῶς θεσπίζομαι, διορι-
 ζόμεθα, ἐ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, γνώ-
 μη ἐ ἢ παρευρεθέντων Μακαριωτάτων Πατριαρ-
 χῶν, τῶν τε Ἀρτιοχίας, ἐ τῶ Ἱεροσολύμων, Ἱερω-
 τάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων ἢ ἐν Ἁγίῳ
 Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν ἐ συλλεπτῶν, Ἀρ-
 χιεπισκόπων τε ἐ Ἐπισκόπων, ἐ τιμιωτάτων Κλη-
 κῶν, ἴνα ὁ προρρήθεις ἐν Ἁγίοις Γεράσιμος, ἐπι-
 στίοις Ἱεροτελεσείαις ἐ ἀγισταῖς τιμῶν, ἐ ὑμνοῖς ἐγ-
 κωμίων γεραίροισι, ἐ ἐν ἀειθμῷ ἢ ὁσίῳ ἐ ἀγίῳ ἀν-
 δρῶν καταλέγοισι ἀπὸ τῶ μῦθου καὶ εἰς τὸ ἔξῃς εἰς αἰῶ-
 να τὸν ἅπαντα, ὃ μόνον ἐν τῇ μήσῳ ἢ Κεφαληραίων,
 ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς
 Οἰκουμένης τῶν ὠσεβῶν Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὴ προσδε-
 ξάμενος τῆν Συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν, ἢ ὅπως ἀφ-
 τειπέην τολμήσας, μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν ρη-
 θεσίαν, ἀποκοπτεῖ τῆς τῶν εὐσεβῶν ὁμνυύρεως,
 καὶ τοῖς πᾶσι ἔστω ὡς ὁ ἐθρικός καὶ ὁ τελώ-
 ρης, κατὰ τῆν τοῦ Εὐαγγελίου φωνήν. εἰς γὰρ
 αἰδίου μνήμην καὶ διηρκῆ τοῖς πᾶσι ἀσφάλειαν
 τὰ παρόντα Καρορικῶς τε καὶ Συνοδικῶς ἀπο-
 φηράμενοι ἐπιδεδώκαμεν. Ἐν ἔτι ἑπτάκις χιλιο-
 στῶ ἑκατοστῶ τετρακοστῶ, Μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικ-
 τῶνος πέμπτης.

Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Γωακείμ ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἀρτιοχείας.

Θεοφάνης ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πό-
λεως Ἱερουσαλήμ.

Οὐ Κυζίκου Παρθέμιος.

Οὐ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης.

Οὐ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ.

Οὐ Ἀγχιάλου Παρθέμιος.

Οὐ Ἀδριανουπόλεως Ἄρθιμος, ὁ μετέπειτα Πα-
τριάρχης χρηματίσας.

Οὐ Νεοκαισαρείας Βερέδικτος.

Οὐ Ἀρχιεπίσκοπος Προικορήσου Κλήμης, καὶ ἄλ-
λοι πλεῖστοι.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαληγίας καὶ Ζακύνθου
Παρθέμιος μαρτύρομαι εἶναι ἀντίγραμμα ἐκ
τοῦ ἀρχετύπου τοῦ ἐρταῦθα εὑρισκομένου.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ΄.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Του Νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ή. καὶ στιχολογεῖται
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, οἱ τρεῖς Ψαλμοί, Στιχηρὰ προσό-
μοια. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Γεράσιμε τὰ σὰ θεῖα κατορθώματα, ἀν-
θρώπων γένος ὄξευσαν, ἔκατεπλάγυσαν, ἅπαντα
Ἀγγέλων, τὰ σεπτά στρατεύματα, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡ-
μῶν τῷ τελευτῶν σε, αἰετὴν εὐδοξοῦ, θεῖαν μνήμην
ἔσωτήριον, μνημορεύων μὴ παύσῃ πρὸς Κύριον.

Πάτερ Γεράσιμε ἡσὴ γάσις ὀλορυκτίος, καὶ τῷ
δακρύων ἔκβλυσις, πάσας κατέσβεσε, σαρκι-
κὰς ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν πτερύμενος, ἔμῃν ἔτις καρ-
δίας τὰ ὄμματα, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἔτὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε φωτὸς θεῖος ἐμφορέμενος, κα-
ταψυφᾶς τελεώτατα, τῷ ἐπιλάμψεων, καλ-
λοῦς ἀρρήτων, ἔθειας μεθέξεως, ἡμῶν λαμπροφα-
ρῶς παριστάμενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην ἔτὸ μέγα ἔλεος.

Δύ.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Πρὸν θεοειδῆ ἀσκητῆν, ἐ μεοφωῆ ἕκ τῆς εἰώας ἀρε-
 ρα Θεῶν Γεράσιμον εὐφημήσωμεν. ὅτος γὰρ
 ἔτι ζῶν μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαχρύπμοις αὐτῆ
 ράσεσι, ἀμέσως παρισάμενος τῷ Κυρίῳ. διὸ ἐ με-
 τὰ θάνατον ἡ θεία σορὸς αὐτῆ, τοῖς προσῆσι ἀεμνάως
 πηγάζει τὰ θαύματα, ὑπὲρ ὧν ἐ πρεσβεύει ἀδιαλεί-
 πτως Χειρῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ρυῖ. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, ἐ τὰ Ἀμαγνώματα.

Ζήτη εἰς Ὅσιον. Ἀποσίχνα. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἕκ τῆ ξύλη σε μεκρόν.

Ὅτε σε ἕκ τῆ δὲ τῆ φθαρτῶν, Μάκαρ ὁ διάπυρος ἔ-
 ρως Θεῶ ἔξήρπασε, τότε σε τὴν ἔφεισι πᾶσι ἀέ-
 θηκας, ἐ αὐτῷ ἠκολούθησας, μακρὰν φυγαδεύων, εἰς
 ἔρημον ἄβατον, ἐπὶ ἡ ὠμίλει Χειρῶ. ὅν ρυῖ δυσω-
 πῶν μὴ ἐκλείπῃς, ὑπὲρ τῆ ἀεί σε τιμῶντων, ἐ μα-
 καρίζοντων ἱερώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐφατίον Κυρίῳ ὁ θάνατος.

Ἦεός ἀμεδείχθης ἀσκητῆς, ἐ Θαυματουργός Θεο-
 φόρε, ἐχθρὸν σφαξάμενος, τὸν μισανθρωπό-
 τατον ἐ δολιώτατον, τὸν εἰς ὑψος καυχώμενον, καὶ
 γυῖος ἀνθρώπων, παμπήδην γελάσαστα ἐ ἀπατή-
 σαστα. ὅθου τὴν ἀγίασ σε μνήμη, πόθου ἐκτελῶντες
 Θεόφρων, ὑμνοῖς ἐορτάζομεν ἐκάστοτε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τεικυμίασ τῆ παθῶν, Πάτερ κατεμάρασ
Πσφόδρα τῆ ἐγκρατεία σαρκός, ἄλλος ἄωπερ ἄσαρ-
 κος ἐπὶ γῆ ἠγωνίσασ, τὰς ὀρέξεις μεκρώσασ σε, τοῖς πό-
 μοις καὶ μόχθοις, θείον καταγώγιον γέγομασ Πνεύ-
 ματος. ὅθου σου τὴν πάνσεπτον μνήμη, ἡμῶν ἐκτε-

λύμα.

Λούπτω προσφόρως, μέμνησο πολύτλα παμμακά-
ριτε.

Δεξα. Ἦχος Πλ. δ'. Τῶν μοραστῶν τὰ πλήθη.
Καὶ ρυῖ. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάειον. Ἦχος δ'.
Ῥῆς μοῆς τὸν προσάτην ἐ ἐν σαρκὶ Ἀγγελον, καὶ
Θαυματουργὸν Θεοφόρον, μεοφαμέντα ἡμῖν, ἐπαι-
μεσωμεν πιστοὶ, ὅτι ἀξίως ἐκ Θεῶ ἀπέληφεν ἰαμά-
των τὴν ἀέγγραον χάριν, ῥώρμυσι τῆς ροσῆρας, δαιμο-
ρῶρας ἰᾶται. διὸ ἐ τοῖς τιμῶσι αὐτὸν βρῦει ἰάματα.
Καὶ ρυῖ. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.
Ὅτε ὄξεδήμισας Θεοφόρε Γεράσιμε πρὸς τὸν σὸν
πλάσῃν, ἐ δημιουργὸν Χειρὸν τὸν Θεὸν, παρῆ-
σαν αἱ ὅσαι μοράζουσαι, θρηνησαι καὶ λέγουσαι. διδά-
σκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, αἷς δὲ οἴκτορ ἐδόμη-
σας τὸ θεῖον μορίδιον, ἐν ᾧ αἱ προσρέχουσαι τῆς βιω-
τικῶν θορύβων διασώζονται. διὸ πρέσβευε Θεομακά-
ρισε Χειρῶ τῷ Θεῷ τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελῶσι τὴν μνή-
μη σου, δωρηθῆναι ἡμῖν ἰλασμόν, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Λεῦτε ἀπαυτες πιστοὶ πρὸς τὸν ὅσιον δράμωμεν
Γεράσιμον, ὃ τὰ παλαίσματα, ἐ τὰς θείας
ἀειθείας ἐκμιμήμενοι, τῆτον ὑμροισ ἐ ᾠδαῖς κατασέ-
ψωμεν, βοῶντες, ἐ λέγομετες πρὸς αὐτόν. μὴ ἀπο-
κάμης ταῖς πρεσβείαις σου Πάτερ δεόμεθα, πρεσβεύειν
τῷ πάντων δοτῆρι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῆς ὀρ-
θοδόξως τελῶντων τὴν θεῖαν ἐ ἱεράν μνήμη σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάτερ Γεράσιμε μέος ἀθλητῆς τοῖς παλαίσμασι
τῆς συνεδήσεώς σου ἀμαδαχθεῖς, ὄργασον γέγο-
μας

μας τῆ Ἁγίας Πνεύματος, ἡ τῆ ἐλάμψαι μοῦν ἐκ βά-
 θρων θείων ἐμπρευθεῖς, ἀνήγειρας, ἔωκοδόμησας,
 ἐν ἧ τὰς εὐχὰς σε προσαμεπέμψω Θεῶ. διὸ αἰ ἐν αὐ-
 τῆ ἀσκῆσαι μοράσθαι τὴν σὴν ἐτήσιον ὀλοχερῶς ἐκτε-
 λῆσαι μνήμη, γεραίρησι τὸν σε δοξάσαντα Κύριον. ὅν
 ἐκτεμῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῆ Ὁρθοδό-
 ξως ἐκτελέμτων σε τὸ μνημόσιον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Βασιλεῦ Οὐράμιε, οἶδα πόσα δύμασαι ἐκτελεῖν θαν-
 τασία, τὸν θεῖόν σε καταπλατίσας Γεράσιμον
 τὸν Θεόφρονα. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σε, ἐ-
 ξήρθησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαληρίας ἐπλήθυμε τὰ
 πνευματικὰ σπέρματα. ὑπογραμμὸς ἔ τύπος αὐτῆ,
 καὶ ἡμῖν ταῖς θείαις ἀρεταῖς γερόμενος. Διὸ ταῖς τοῦ
 σε Ὁσίαις ἰκεσίαις, ὡς παρρησίαν ἔχορτος πολλὴν, τῆς
 βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς πίστει, καὶ πόθῳ ἐορ-
 τάζομεν τὴν ἀεισέβαστον μνήμη αὐτοῦ.

Καὶ μῦν. Θεοτοκίον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὴν α'. καὶ β'. Στιχολ. Κάθισμ. τοῦ Ἀγίου Σάββα. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν πολυέλεον. Εἶτα τὸ α'. Ἀρτίφωμον τοῦ τετάρτου ἤχου. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τάξιν εἰς Ὁσιον. Εἶτα ὁ Καρῶν φέρων τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα, χωρὶς τῶν Θεοτοκίων. Μέλπω γέρας τιμῆν ἀσκητὴν Νέον.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.
Χριστὸς γεμνᾶται δοξάσατε.

Μηδεὶς σε ἄλλος Γεράσιμε, μεοφαιῆς ἐφάμιλλος γέγομε, βίον ἐπαθλῶν ἀσκήσεως, ἐμθεορ θεωρία ἀξιωθεὶς, θείας ἐπιπροίας, ὡς ὁ θεῖος Μωϋσῆς πασόφως ἐμδοξε.

Ἐμθεος ἐγέμης παφόλβιε, ἐμ θείας προσευχαῖς σε ἰγάμεμος, Θεὸν ἐφορῶν παντέλειον, ὄμματι διαροίας καθαρτικῶ. Ὁθερ συναυλίζῃ, τοῖς ὀσίωμ ἀσκητῶν Πάτερ σκηνώμασι.

Παμπρὸς ὁ βίος σε ἐμδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἔξέλαμψε, φαιδρῶς κατασίλβωμ Ὁσε, θείας σε ἀριστείας πλουτοποιεῖ, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν ἐκ Θεῶ τῶν πάντα λόγῳ τεκτῆματός.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς φαεῖς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τῆ Πατρὸς πασα-
 μώμητε, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, πᾶσαν τὴν ἁ-
 μαρτίαν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Πάραυτε καὶ Εὐας, ἀπέτε-
 με διὰ σοῦ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πᾶσά σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω μηδέναις τῷ πνεύ-
 ματι, ἐκ κακῶν καὶ τῶν δαιμόνων, ἐκ ἐνδράων τὰς
 τέτων, σαυτὴν, Πάτερ καθηράμενος. ὀλοχερῶς ἐ-
 κολλήθης Χριστῷ, τῷ σε καταέψαψι.

Ωφης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θεῖον τῆ Πνεύμα-
 τος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου ἐπιτηροῖαις
 Παμμακάρι, ἐψῆψ φωτὸς ἐμπλεως γερόμενος, καὶ
 θεῖα λάμψαι τὴν μηρ Πάτερ ἀυγαζόμενος.

Γέμος οὐ Θεόφρων, ἐκ πατρίδα ἐκ πλῆστον κατέλι-
 πες, ἀκολυθῆσας ἐκ καρδίας προσγαῖς τῆ Δε-
 ωότη. ἐψῆψ τέτῳ παρισάμενος, καθικετεύεις αὐτὸν
 ἐκτερῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνήτων σε. Θεοτοκίον.

Η Ἀγιωτέρα, γενομένη τῶν ἀψω Δυνάμεων, σὺ εἶ
 Παρθένε Θεοτόκε, προσασία καὶ σκέπη τῶν σοὶ
 προστρέχόντων Ἀχραπτε. μὴ ἔμ παρίδης ἡμᾶς ἐκ-
 τερῶς, αἰρόμ σοὶ προσάγορτας.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τόφον σε Σωτήρ.

Μὸν Νέον Ἀσκητὴν ἐκ σεπτὸν ὑπηρετήν, Χριστὸν τῆ
 δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθῆναι, αὐτὴν ἀψυμνή-
 σωμεν, καὶ συμφώμως δοξάσωμεν. ἔτος ἔφθασεν εἰς
 ἔραφίς θαλάμους, καὶ ἀπὴλειφε τὰ τῶν καμάτων ἀψ-
 θόρως βραβεῖα τὰ τίμια.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Παρυμνήτε Ἀγνή Παπαγία Παρθένε, ἡ μόνη τῶν
 πιαῶν προσασία ἐκ σκέπη, ἡμᾶς περιφρόνησον
 με-

ματείαις σου πάντοτε, πρὸς τὸν Κύριον τὸν σὸν
 Πῶν, ἔ Δεσπότην, ὅπως εὐροίμην ἀμαρτημάτων τῆν
 λῆσιν ἐν ἅρα τῆς κείσεως.

Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ἐφθασας Ἀγγελῶν τὴν πληθύν, βιώσας ὑπὲρ ἀν-
 θρωπον, ἔ ἀριστάσας ἐν γῆ ὡς ἄσαρκος, ἐδείχθης
 τοῖς μορασῶς θεῖον ὄντως ἔσοπτρον, πάσας λαμ-
 πηδόμας ἀποπέμπον, τῆς χάριτος τῆ Θεῶ, θείας
 ἀγλαΐαις κοσμούμενος.

Ἐράβδος σε ἡ θεία ἔ σεπτή, θαυμάτων πλήρης γέγο-
 με. ἔ μοσημάτων πάντων ἐκάστοτε, ἀπήλαυμε τὰ
 δειμὰ πάθην, ἔ οἰδήματα, τῶν μετ' ὀλαβείας προσπιπ-
 τῶν τῶν αὐτῆ ἕξ ἐλικριμῶς Πάτερ Θεοφόρε ψυχῆς αὐτῆς.

Ἐγῶμας ἐνθέως ἐπὶ γῆς Παμμάκαρ ἐκτετέλεκας,
 δικαιοσύνης νόμῳ, ἐπόμνος, καὶ πόρῳ τῆν ἀ-
 μοιβὴν ἀπασαν καρπύμενος, τῆς τῆς ἀρετῆς καρπῆς ἐ-
 δρέψω, ἔ ἐκομίσω ἐκεῖ τῆς θεῖων σε ἀθλων τὸν Στέ-
 φανον. Θεοτοκίον.

Ἐγῶν Ἀγγελῶν στρατιαὶ ὑμῆσαι ὁ δεδιώλυται, ἔ
 κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσαι σε τῆ πάντων Δημιουργοῦ
 Μητέρα τῆν Ἀσπιλον. ὄν ἔ πέρ ἡμῶν ἀεὶ δυσάπει κιν-
 δύνῳν ἔ περασμῶν, ἐλευθερωθῆναι τῆς δούλης σε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὡν Εἰρήνης.

Ἐσαρκὸς ἔξω Πάτερ ἐγὼς ἀεὶ, ἀρετὴν ἕξασκήσας τῆν
 αὔλον. ἔ βίον ἀεπίληπτον τελέσας ἐμφανῶς,
 πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰ σα ἐκμιμνημοῖς κατορθώ-
 ματα θεῖα, μάκαρ Θεόληπτε Γεράσιμε.

Ἐτὴν σὴν πολιτείαν ἀνθρώπιμος μῆς, ἐμροῆσαι Θεό-
 φρων ὁκ ἴχουσε, ἔ τρέπης τῆς ἀγάμων σε τῆς θεῖων
 ἔ σεπτῶν, ὅς περ ἐπολιτεύσω ἔτι ζῶν ἐν τῷ Κόσμῳ,
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῶ τῷ πάντων Βασιλεύοντι.

Τ δώρ σε τὸ ἄπλαστον ὁ πάντων Θεός, ἐκ σούχιοι Πα-
Τ τερ ἐκ ἀκακοῦ, ἐδόξασεν, ἐτίμησε σε φάσις ἀρετῶν.
 ἐμθα περὶ χορεύεις ἑραπίοις πασάσι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσ-
 βεύωμ Θεῶ τῶ πάντων Βασιλεύοντι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Παρθένε ἐκ σε προελθῶν, ἀπορρήτως ἀ-
 φράσως ἐπέφαμε, ἐκ αὐθίς σε κατέλιπερ Ἀγνήν
 ἐκαθάραμ, ὡς περ ἡς πρὸ τῆς Τόκῃ, ἐκ ἐμ τὸκῳ Παρθέ-
 ρος, ἐκ μάλλον μετὰ τὸκον μεμεις Ἀγία Ἀειπάρθερος.

Ὡδὴ γ'. Σπλάγχθων Ἰωραῖ.

Μ ἔγα ἐφεικτὸν ἐτέλεις τεράσιον, ἐμ κόσμῳ σοφῆ
Μ ἐκ ἐμ μορῆσ τὸ πρῶν. ἐκ τὸ Σῶμά σε τὸ σεπτὸν ἐκ
 σεβάσιον Ὅσιε, ἐμεργεῖ ἐκ μτ' θάφατον ὡς πρότερον,
 ἐμπρην, ἐκ ζῶν τὰ μυσήσια, διετέλει αὐλως ἐκάσποτε.

Η ῥθης ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἀθέσιον, Ἀγγέλοις συ-
Η ρῶν καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες μοραζέ-
 σαις τῆν θείαν εὐλόγησι, εἰρημεύειν ταύτας καὶ τῆν
 Μνήμησ, Μάκαρ, ἐκτελεῖν σοι πάντοτε, ἴμα εὐ-
 ροισι χάριμ καὶ ἔλεος.

Ε ἔδυσσε εἰς γῆν τὸ σκῆνος Θεόπνευσσε, ἐκ ἐμ Οὐρανοῖς
Ε τὸ θεῖον πνεῦμά σε, μεταβέβηκερ ἐκ φθορᾶς εἰς
 ἀθάνατον εὐκλειαν, ἐκ Τριαδι τῆς Ἀγίας μῶ παρίστα-
 ται. ἥπερ ἐκ πρεσβείας πάντοτε, ὑπὲρ πάντων τῶν
 πίστει ὑμρούρτων σε. Θεοτοκίον.

Τ ἀμφορ ἐμ ἐμοὶ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε Ἀ-
Τ γνήν ἀειμακάρισε, ἐκ Παράμωμε, μεσιταίσι σὸν Τίον
 ἰκέτευσον, ἐκ δυσάπνησον αὐτῆν Θεοχαρίτωτε, δῶραί μοι
 τελείαν ἀφεισι τῆς κακῶν, ὡρ αὐτὸν παρεπίκραμα.

Κορυθίου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάρθης σήμερον.

Ε ὑκρατεῖα Ὅσιε τὸν ῥῆν καθάρας, ἐκ ἀγνεία σώμα-
Ε τος καταλαμπρύμας τῆν ψυχὴν, ἀεπτέρωθης
 πρὸς ἀληκτον, ἐκ θείαν δόξαν Χειρῶ τῆς Θεῶ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Του̃ Νέου Ἀσκητοῦ.

Γεράσιμος κάλλιστον ἤρατο κλέος.

Ἐκ τῆς ἀνωθεν ἀγλαῆς εὐκοσμίας.

Ἐκτη πινυτός ἔκθανε φῶς δεκάτη Γεράσιμος.

Οὗτος ὁ ὄσιος ἔμεοφαῖς ἀστὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς περιφθίμης Πελοπονησικῆς ἀπέτειλεν ὄξορμώμενος. ἐκ κώμης λεγομένης Τείκης, κατὰ δὲ τὴν κοινὴν συνήθειαν Τείκκαλα λεγομένης. τῆς δὲ γορεῖς εὐσεβεῖς ἔδωκεν ἔκπερσις ἔκπερσις σφόδρα ἐτύχχαρον. ὡς ὁ μὲν Πατὴρ Δημήτριος, ἡ δὲ Μήτηρ Καλὴ ὠνομάζοντο, τῆς πικλῆς δὲ Νοταράδες. Γερμηθεῖς τοῖμω ὁ Μακάριος ὄξω αὐτῶν, ἀθὺς εἰς τὴν Ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. δεξιᾶς δὲ τυχῶν φύσεως τὴν θείαν γραφὴν ἐκπεπαύδατο. Ἀπαμαρτὰς δὲ τῆς πατρειδος, τῆς τῆς Ζακωίδου μήσῳ ἐπιβίβει, ὡς ἡ διατριβὴς ὀλίγον, ἔξισι ταύτης, ἔκπερσις ἔκπερσις περνοσησας, εἰς Θεσσαλίᾳ ἀφίκετο. εἴτ' ἀφίσει ἐκείθεν εἰς Εὐξαινον πόρον, μεθ' ὅν εἰς Βυζαντίον, ἔκπερσις Προπορτίδα, ἔκπερσις Χαλκηδόνα, ὅχ ἡκίσα δὲ ἔκπερσις τῆς Βυζαντίως ἔασε περνοσησας ἀφίσει ὀρητὰ τε, ἔκπερσις ἀθεώρητα. καὶ ἐκείθεν ἀπαμαρτὰς,

ρας, τὸ ἀγιώμυμον ὄρος τῆς Ἄθως καταλαμβάνει, ἐξ ἧς
 τὸ κάλλιπα τῆς ἀρετῆς παρὰ τῆς ἐκεῖσε ἀσκημῶν Μο-
 ραχῶν ἀπερράπισατό τε ἔαπεδρέψατο. διεγρωκῶς δὲ
 ἐκεῖθεν ἀπάροι, τῆς Ἰερῆς, ἔσεβασμῆς τόπος τῆς Ἰε-
 ρουσαλήμ καταλαμβάνει, προσκωῆσαι ἔαυτῆς ἐπειγόμε-
 μος. ἔπειτα ἔτὸ ἀγιον ὄρος τὸ Σίραιο, ἔἌρτιό-
 χεια, ἔἌλεξάδρεια, ἔΔαμασκόν, καὶ πᾶσαν τὴν
 Αἴγυπτον, ἔΛιβύην, ἔτὴν Ἑῶσαν σχεδὸν πᾶσαν ἐ-
 πείη. Ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ παροικήσας, χειροτονεῖται
 παρὰ τῆς ἀγιωτάτης ἔμακαριωτάτης Πατριάρχου Κυρίας
 Γερμαῦ, τῆς τρικαῦτα τὸν θρόνον τῆς Ἁγίας Ἀποστό-
 λου Ἰακώβου τῆς Ἀδελφοθέου ἰθιόρτος, ὑποδιάκομος,
 διάκομος, ἔπρεσβύτερος. πρότερον καρδυλάπτης ἐν τῷ
 ἀγίῳ Γάθῳ χρόνον ἐῶα ποιήσας. ὑπηρετήσε δὲ καμ-
 τῆτοις, ἔτῷ ἀγίῳ τέτῳ Πατριάρχῃ ἔτη δώδεκα. ἐποίη-
 σε δὲ ἔν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ τεσσαρακομθήμερον
 ῤῆσις διατελέσας κατὰ μίμησιν τῆς Χριστοῦ, ἔαυθις ἐ-
 παρῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. μὴ διωθθεῖς δὲ ἐκεῖσε
 διαμείραι μέχρι τῆς αὐτῆς βιωτῆς, ἐκδοσιν συγχωρήσεως
 παρὰ τῆς ἀγιωτάτης Πατριάρχου ἠτήσατο ἀπελθεῖν ὅ-
 πῃ ἔβύλοιτο. ἐξ ἧς ἀπάρας ἐκεῖθεν τὴν τῆς Κρη-
 τῆς ῤῆσιν, φθάσας ἀφῆκτο, ταύτης δὲ ἐκβάς εἰς Ζά-
 κυρθον προσαποπλέει, ἐν ἧ τὴν ἀσκητικὴν διαγωγὴν
 μετιῶν ἐν πᾶτε τοῖς ἔτεσι παρωκῶς, ὡς ἄσαρκος ἐν
 σαρκὶ ἠγωρίζετο τῆς Θεῆας δυνάμει ῤωρῦμενος. ἐν οἷς
 χρόνοις τοῖς τῆς ἑβδομάδων μηνῶν ἢ ἑσθίῳν ἄρᾶ ἄλα-
 τος κολοκιδῆν, τὸν δὲ ἐπίλοιπον χρόνον ὡσπερ ἢ
 αὐτῷ ἔπροφῆ, ἔαυτὰ, ἄρᾶ ἄρτα, βεβρευμῆα. ὁ δὲ τό-
 πος ἐν ᾧ ἠσκηῖτο ὁ Ἁγιος, ὡνήλαιον ἰῶ, ἐν ᾧ διηγε-
 μορώτατος. Ἀπῆρε δὲ ἐκεῖθεν, καὶ εἰς Κεφαληρία
 τὴν ἀρτικρὴν Ζακιδῆα ῤῆσιν διεπορθμεύσατο, ἢ ἔ-

πιβάς, ἕνδεκα μῆρας ἐπὶ τῷ τόπῳ ὠηλαία καλαμέρω
 πρὸς τοῖς πέρτε ἔτεσι παρῶκησιν. εἶτα προσαβάς εἰς
 τόπον τιρὰ Ὀμαλὰ ὀμομαζόμενον πλησίον κωμοχά-
 ων τυυχάμορτα, εὐρίσκει μαὸν τιρὰ παλαιὸν ἐν αὐ-
 τῷ, ὅρπερ ἀραφεώσας ἐκ βάθρων, ᾠκοδόμησε τῷτον καὶ
 μετήγαγεν εἰς Μομασῆιον γυναικείον. εἰδείματο δὲ ἐν
 αὐτῷ ἐ οἰκίσκας, ἐ κέλλας σὺν τῷ τῷτον περτεχί-
 σματι. ἕρθα καφορικάς εἰκοσιπέρτε τῷ ἀριθμῷ συνα-
 γήοχε, ἐ Νέαφ Ἰερουσαλήμ τὸν θεῖον Ναὸν ἐπωμόμασε,
 ἐ ἐσημέραι τὰς μομαζῶσας διετέλει διδάσκων τὴν πνευ-
 ματικὴν, ἐ ἰσάγγελον πολιτείαν. ταύταις δὲ σὺν ἑ
 αὐλιζόμενος, μεγάλας ἀγῶνας διὰ μνησίας, ἐ κακου-
 χίας τῷ σώματος, ἐ φάσεως ὀλομύκτε ἐπεδείξατο, ἕ-
 φθη δὲ διηρεκάς τὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ οἰκοδομηθῆσῃ μορῇ,
 τὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, πρὶν ἐκεῖσε ἔλθεῖν χροῖος τριακόμ-
 το, ἄρτε τὸ σύρολον μὴ γευσάμενος. καθαυγίσας ἕν
 ἑαυτὸν, ἐ δάκρυσι ποταμῆδὸν ἀποπλώας ἐ ἐκκαθά-
 ρας, ἐ θαυμάτων χάριν παρα Θεῷ εἰληφώς, τῷ Ἁ-
 γίῳ Πνεύματος γέγομε καταγύγιον. ἕ τῇ ἐπιλάμψει
 ἐ αἴγλη ἀρομβείας ἕσῃς ὕδωρ διὰ προσευχῆς καταγα-
 γῶν ἰκαφῶς τὴν γῆν κατήρδευσε. ἕτι δὲ ἐ δαιμονώματα
 ἰάσατο, ἐ ἀθεμεῖσι τὴν ῥῶσιν ἐχαείσατο. Φθάσας δὲ
 εἰς βαθύτατον γῆρας, ἐ πολλῶν θαυμάτων πλήρης γε-
 νόμενος, ἐ γρῶς τὴν αὐτῷ τελευταίην πρὸ ἡμερῶν, ἐ τὰς
 Μομασείας συγκαλεσάμενος, ἐ αὐταῖς συρταξάμενος,
 ἐ κατηχῆσας αὐτὰς, ἐ συγχώρησιν παρ' αὐτῷ ἕξαιτή-
 σας, ἐ ἐπευλογῆσας αὐτὰς, ἐ πᾶσι Χριστιανοῖς τὴν τε-
 λείαν συγχώρησιν δεδωκώς, ἐ ἐπευξάμενος τῷ Θεῷ, τὸ
 πνεῦμα παρέθετο, ζῆσας τὰ πάντα ἕτη ἕβδομήκορτα,
 ἐ μικρόν τι πρὸς. ἕξῃσε δὲ ἕξοτε εἰς τὴν μορῶν ἀφίκε-
 το, ἐμιαυτῶς δέκα πρὸς τοῖς ἕρμα. τῶς δὲ λοιπῆς ἐμ-

θω κα' κείθω περιμοσῶν διετέλεσεν, ὡς ἔφημεν ἀνω-
 τέρω. τὰ δὲ ἄλλα θαύματα, ἢ τὸς ἐν γῆ αὐτῆ ἔτι ζῶντος
 παλαίφρας, ἢ ἀειφίας ἢ ἀχρυπρίας ἢ καταπήξαι τῆ
 σώματος, ἢ τὰς δακρύων πηγὰς ἢ ἐπιρροὰς, καὶ πρὸς
 τὸς ὑπεραφτίκας ἀγῶνας ἢ παρατάξεις, ἀδιώατομ γρα-
 φῆ παραδῶραι. Ἐκοιμήθην δὲ ὁ Ἅγιος ἕτος Γεράσι-
 μος ἐν ἔτει, τῆς ἐνσάρκας τῆ Σωτῆρας ἡμῶν Οἰκονομίας
 χιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ ἑβδομηκοσῶ ἐμμάτω, Αὐγύ-
 ρα 15. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζεται ἢ ἡ
 τῆς Θεομήτορος μετάφρασις, διὰ τοῦτο ἢ τοῦ Ἁγίου τῆδε
 μνήμη μετετέθη τῇ εἰκοσῇ τῆ Ὀκτωβρίου Μηνός, ἐν ἡ
 ἢ Ἀρακομίδῃ τῆ Λειψάφῃ αὐτῆ γέγομε παρα τῆ Πα-
 τειαρχικῆ ἑξάρχῃ ἐπὶ Ἱερεμίας τῆ τηρικαῦτα τὸμ ἀπο-
 ρολικὸν τῆς Κωρσαφτιμῆ πόλεως διἰθμῖορτος θρόνον.
 τὰ δὲ μετὰ τὸμ θαύατομ αὐτοῦ θαύματα, ἢ τὸ Ἱε-
 ρὸν αὐτῆ Λειψάφομ ὅσαι ἄραι τυχαίφομ διατελεῖ, ἀ-
 φήμη ταῦτα λέγειν, ἢ ἐπεκδινηθεῖσθαι, πᾶμπολλα ὄμ-
 τα. ἐφὸς δὲ ὅμωσ ἀξιόμνημορευτῆ μνημορευσαμτες, τὰ
 λοιπὰ καταλείφομεν. Γυνήτις ἐκ δαιμορικῆς ἐμερυείας
 ἐνδιατρέιβουσα τῇ μορῇ εἰς τὸ φρέαρ κατήχθη, ἢ ἀφῆχ-
 θη ἀβλαβῆς τῆ Ἁγίῃ ἐπιφασέτοσ αὐτῆ, ἢ βαράζομ-
 τος ταύτην. ἔ καὶ τῆν φωρῆν τῆν σωθήθην ἀκῆσασαι αἰ
 Καφορικῆ, ρικτὸς ἕσθῃς, ἢ γέρθῃσασ κύκλω περισκο-
 πέμεραι, εἴπερ φωρῆς αὐθίς τῆς τῆ Ἁγίῃ ἀκῆσαισ.
 ἐκζητήσασαι δὲ ἢ τῆν γυναικα εὐρεῖμ ἐν ὧ τόπω κατώ-
 κει, ἔχ εὐρομ. δαίμορι γῶ ἢμ κάτοχος ἢ γυνῆ, μὴ εὐρε-
 σαι δὲ τὸ παράπαρ αὐτῆν, παρακῦπτῃσ ἢ εἰς τι φρέαρ
 ἐκεῖ πλησίον, ἰδεῖμ μήπερ ἔξ ἐπηρείας τῆ δαίμορος κα-
 ταπέπτωκε. παρακῦψασαι δὲ, ὀρώσῃμ αὐτῆν ἐπιφερο-
 μέμῃμ τοῖς ὕδασιμ, ἢ ὡπερ τιρὸς ταύτην ἀοράτωσ βαράζο-
 μτος. ἑξαγαγοῦσαι δὲ ταύτην τοῦ φρέατος, ἑμαθῶμ
 παρ

παρ' αὐτῆς, ὅτι ὁ Ἅγιος ἐπιφανείσ ταύτην ἐβάσταζεν.
 Ἐ τῆς ἠδύτης καὶ γλυκείας φωνῆς αὐτῆκοοι ἐγνώοντο
 εὐ Μοράσθαι. αὐτίμες τὸ παράδοξον τῆ το θεασάμεναι,
 δόξαν τῷ πάντων Σωτηρι Θεῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ ἀπέπεμ-
 ψαν, τῷ ἀτιδοξαῶντι ὑπὸ τῆ δοξάσατος αὐτὸν με-
 γάλου Θεοῦ ζῶντι ἔ τεθμεῶτι. Εἰσὶ δὲ ἔ ἕτερά ἄττα πλεῖ-
 στα ὡς προείρηται μοι τὰ τῆ Ἁγίῳ θαύματα, καὶ τερά-
 ρια. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος, τῆτο μόρον ὡς ἀναγκαῖον εἰς
 μέσον εἰς μνήμην παρήχθη. τὰ δὲ ἄλλα παρελείφθη-
 σαν, τῆτο μὲν, ὅτι τοῖς πιστεύουσιν ἰκαρόν ἐστὶν ὄρ-
 χος τὸν λέοντα εἰκάσαι. τῆτο δὲ, ὅτι τοῖς ἀπιστοῦσιν,
 ὄδ' ὄλος ὁ λέων φαιρόμενος πείσειν. τοῖς δὲ ἀμφιβάλ-
 λουσιν, τῷ τῆ Ἁγίῳ Λειψάμῳ προσίτωσαν, ἔ ὄφονται ἔ
 μόρον σῶμα ἀφθόρον τε ἔ ἀκέραιον, ἀλλὰ καὶ πάσης
 εὐωδίας ἔ ἰαμάτων πηγὴν ἀεξαύτλητον. Ἡμ δὲ ὁ Ἅ-
 γιος κατὰ τὴν ἰδέαν τῆ σώματος ὁμοιος τῷ Ἁγίῳ Θεο-
 δοσίῳ τῷ Κοινοβιάρχῃ, πλήρ τῆ γαίης. ὑπεξαύθιζε
 γὰρ κατὰ τὸν πῶγωνα ὁ Ἅγιος ἔτος. Οὐ ταῖς εὐπροσ-
 δέκτοις πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις διαφυλαχ-
 θείησαν οἱ τὴν μνήμην αὐτῆ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν ἐκτε-
 λῶντες μεγαλείομες, ἔ μοράζορτες, ἔ ἐκτελῶσαι κα-
 ρορικαὶ αὐτῆ μοράσθαι, καὶ πνευματικαὶ τῆτῆ μαθή-
 τρια, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔδῃ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Νηφάλιος καὶ φρόνιμος ἐγνώσ Θεοφόρε πρὸς Θεὸν
 πτερόμενος, θείαις ἐμπρέπων καλλομαῖς, μὴ
 πτοῦμενος παγίδας, ἀνεβόας, Μάκαρ, τῆ ἀλάστορος,
 ὁ τῷ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τμέβης εἰς τὸ ὕψος, προτιμήσας τῷ ἐνύλων ἔ γνή-
 μων παύσοφε, τὰ δὲ αἰῶνος ἀγαθὰ, ἔ τὴν ἀρρή-
 τον

τομ τερπρότητα, ἀνεβόας ψάλλων Ἁγίε, ὁ ἦ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ετμήν και τεθλιμμένην διοδεύσας τρίβομ Ὅσιε, τὴν λείαν εὖρες και φαιδραί, τὴν ἀνάγυσσας εἰς ὕψος σε μετόρσιον, και βοῶντα ὀλοψύχως τῷ Δεωότη σὺ, ὁ ἦ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Και γλώσση ἐ καρδία, σοὶ προσφέρω τὴν ᾠδὴν Θεωπέσει, τὴν ταπεινήν τε ἐ οἴκτραψ, ἐ θερμῶς ταύτην ὑπόδεξαι, ἐ Χειρὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώπησον τῆ οἴκτειρήσαι, ἐ σῶσαι Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθέε, Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν με κακωμένην πάθει, σῶσον και ἴασαι αὐτήν, μεσιτείαις εὐπροσδέκτοις σὺ, και ἐκ πάσης ἀμαρτίας ἐκπλυσον, ἢ τὸν Θεὸν ἀσπόρως Συλλαβῆσα.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυῆς.

Ηστραψεν ἡ φαινή σου Πάτερ μήμη, ἀπαυγάζουσα τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, φωτισμὸν και ἔλεος πᾶσι Χριστιανοῖς, παρρησία σὺ Παμμάκαρ, εὐπροσδέκτω αἰεὶ. διὸ ἀνυμνεῖς σὺ τὴν μήμην Θεὸν σέβασμῳ, και ὑπερυψῆσμῳ Χειρὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Ράγματα και σύστημα ἀζύγων, Ἱερέων και Μοραξισῶν ὅμα θεόπτα, τὴς ἰδρώτας Ὅσιε, ἐ καμάτης ἐπὶ τῆς γῆς, ὅς ὑπέστης καθορῶντα, σε τιμῶσιν αἰεὶ. διὸ ἀνυμνεῖς σε κραυγάζομεν εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψῆτω εἰς πάντα τὴς αἰῶνας.

Ηκει σὺ ἡ πάνσεπτος ἐ θεία μήμη, τῆ τιμίσσῃ θείᾳ Δειψῆς, συκαλῆσα ἅπαντας εἰς ἐξίασιν πνευματικῶν, ἐ θαυμάτων προσηγάξασα ἐέργειαν. διὸ ἀφροσιῶς σε γεραίρομεν, ἀλογεῖς τὴς ἀγῶνάς σου Θαυμάσιε, ἐ ὑπερυψῆστες αὐτὴς εἰς τὴς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον .

Ῥέσωσαι ἡ πεπτωκυῖα πάλαι φύσις τῆ ἀνθρώπων
 δια' σὺ Παρθένε, ἐ θεῶ διήλεκται τῷ σεπτῷ σε τῷ
 τοκετῷ. καὶ τὰ κάτω σοὶ τοῖς ἀνω ἀγαμίγυται. διὸ
 ἀνυμνήστες σε δοξάζομεν, τὴν Μητέρα τῆ Δεωπότῃς ἐ
 Παύμνητον, ἐ ὑπερυψῆμεν σε πάντες εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μυσήριον ἕξον .

Ἐοότητος ἀρθος καὶ κάλλος ἐμάραφας, τῆς σαρκὸς
 Παρόλβιε τὰς ἀτάκτας ἀγαπαύσεις, ἐ κινήσεις
 ὑπεριδῶν, ἐν οἷς ἐλαμπρώθη σε ὁ μῆς πρὸς Θεὸν, ἐ
 ἡ ψυχὴ, ὅν ἀνυμνήστες μεγαλιώομεν.

Ἐξάσιον βίον ὀρώρτες σου Πάτερ, οἱ καλῶς ἀσκού-
 μοι, σὺν ἅμα καρορικῶς, ἀπεθαύμασάν σε ὄξι-
 γάμοι, ἐν ᾧ ὡσπερ τις αἰθέριος ἀμέπτῃς εὐκλεῶς
 Θεὸν γεραίρω τὸν Παπτάρακτα.

Ὁ λόφωτον αἴγλην λαβῶν καὶ ἀθάνατον, ἐκ Θεοῦ
 θεόληπτε ἀπεφῶμθῃς ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυ-
 μάτων ὑπεργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσον Θεὸν,
 τὸν ἐπὶ γῆς καὶ ἔραψῃ σε κατὰ ἔψαπτα.

Ἐσὺ καθαρὸν Θεὸς σε εἰράμομος, μεγάλως ἐδόξα-
 σε, ἐ χειρισμάτων χείρ ἐπλάτισε, ἐ ἐξεφάμω-
 σεν, ἐν ᾧ μεσιτεύεις τῆτον ἐκτερωῶς κατωπεμφθῆναι
 τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπόρρητον τόμον ὀρῶ καὶ παράδοξον, ἔραψῃ τὴν
 τὴν Μητέρα σου, Ἐρόμον Χερσβικὸν τὴν Νηδιώ-
 σον, Παρθένε Μαρία, ἐν ἧ ἀρεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χρι-
 στός ὁ Θεός, ὅν ἀνυμνήστες μεγαλύομεν.

Ἐξαποσταλάριον . Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ .

Ἐν ἀρετῇ διέπρεψας, ἐ ἀσκήσει Παμμάκαρ, σημειο-
 φόρος γέγορας, ἐ λαμπρὸς ὑπερέτης, Χριστοῦ τοῦ
 Παμβασιλέως ἐ Θεῶ τῆ ἀπάντων, ᾧ καὶ πρεσβεύεις

Θεό-

Θεόφρων ὑπὲρ ἡμῶν τῆς οἰῶν δόλων, τῆς ἐκ πόθου τῆς
σεπτῆς, θείας σε μνήμης τελευτῶν. Θεοτοκίον.

Εὐγυναιξίμ' ἀρέτιλας, Παργία Παρθένε, ἐκλε-
λευμένη Ἀχραψτε, καὶ Βασίλισσα κόσμου. Θεοῦ
γὰρ ἀπευσμήνας τὸν τροφέα τῆς κόσμου, ὅμ' ἐκτεμῶς
ἰκέτευε κινδυνῶν ῥυσθῆναι πάντας, τῆς πόθου σε γε-
ραίρομτας, Θεοδόξαστε Κόρη.

Εἰς τῆς αἰῶντος ἰσῶμεν ἡ. δ. ἔ. ψάλλομεν ἡ. προσόμοια.
Ἦχος Πλ. δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Μί σε μὲν προσείπω θαυμάσιε; Ἀσκητῆν; ὅτι γυν-
ραίως παρετόξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι
πρὸ λέγεις τὰ μέλλοντα. Ἀλείπτην; ὅτι πᾶσι ἐχο-
ρήγησας. πολλά σε τὰ καπρωτάτα, καὶ μείζονα τὰ
παλαιόματα. ἰκέτευε, τῆς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μί σε ὀρομάσω Θεωπέσιε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ
προσάτην ὀρφανῶν. ἔ. Διδάσκαλον παπτοίωμ ροη-
μάτων ἀσεβῶν, ἔ. Πέλεκω, ἐκκόπτορτα ζιζάνια, τῆς
πλάρης ἔ. ἀπάτης τῆς αἰρέσεω. πολλά σε τὰ προτερή-
ματα, ἔ. ἀξία τὰ χαρίσματα. ἰκέτωε τῆς σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μί σε μὲν προσείπω Μακάριε; ἔραφόν; ὅτι τῆν δό-
ξασιν δινύσω τῆς Θεῶ. ποταμόν; ὅτι ἠρδεύσω πᾶ-
σας ἀγομὸν ψυχῆν. ραμάτων ζωηρῶν πηγῆν ἄ-
φθορον, καὶ κῆπον εὐωδέστατον ἔ. πάγκαλλον, τῆς
ἀρετῆς καὶ τῆς πόμω σε, ἅμ' ἐκ Θεῶ πικρῶς εἴληφας,
ἰκέτευε τῆς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

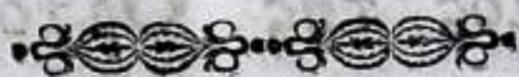
Μί σε μὲν καλέσω Θεόσοφε; εὐφροσύνην μομασῶν,
καὶ γλυκασμόν μομαζισῶν, μεσιτείαν εὐσεβῶν,
ἔ. ἱερέωμ πλυστισμόν, φωσῆρα ροητῶν φῶς ἀπασρά-
πτορτα, κρατῆρα θεία ράματα προχέορτα, τῆς πο-
λι-

Χιτείας σα Ἁγίε, ὑπέρλαμπρε ἔθεόπρευσε, ἰκέτῳε,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἐὰν λέγει ὁ Ἀββάς πρὸς Μομαθείας. τεκνία εἰρη-
 μείετε ἐν ἑαυταῖς, ἔμη τὰ ὑψηλὰ φρομεῖτε, ἀλ-
 λὰ ταπεινώσατε ἑαυτὰς, διὰ τὸν ταπεινώσαντα ἑαυ-
 τὸν δι' ἡμᾶς μέχει ἔδδλα μορφῆς Κύριου. αὐτὸς γὰρ
 εἶπεν ταπεινοῖς δίδομαι χάριν. αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξει ὡς
 φιλάμθρωπος, παρέχωρ ὑμῖν ἄφεσιν, ἔϊλασμόν ἀ-
 μαρτιῶν, δι' ἐμῶ ταπεινῶ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ Τ Ι Χ Ο Ι

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
 ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,
 ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

Τλήμων, ταπεινός, εὐτελής, ῥακερδύτης,
 Μητροφάνης, Ναύπλιος ἔξυσ' εὐτόμως,
 Πόμον τε μόχθον τῆς δε συγγραφῆς ὅλον.
 Ὅν οἱ ἄδορτες ἐν ψυχῆς καταστάσει,
 Μέμνησθέ μου βέλτιστοι ἀξιῶ πάνυ,
 Ὅπως λάβοιμι ἀμπλακιῶν τὴν λύσιν,
 Ἐν ὥρᾳ φρικτῆς τῆς δίκης τοῦ Δεσπότη,
 Προστασίαις Γερασίμου τοῦ ἐν Μαλαῖ.
 Ἀρακτι Χριστῷ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Ἐκθεσις σύντομος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Α' ραστάσιος. Ποίας θρησκείας εἶ ἀφ' ἑρωπε; Κύριλλος. Χριστιανός εἰμι. Α. Καὶ τί ἐστὶ Χριστιανός; Κ. Ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν, ἐ εὐσεβῶς, ἐ θεαρέτως, ἐ ἁγῶς πολιτευόμενος. Α. Ἐπὶ τῆς Θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς; Κ. Μίαν. Α. Ποίαν ταύτην; Κ. Θεότητα. Α. Τί ἐστὶ Θεός; Κ. Οὐσία ἀαίτιος, αἴτια τῶ ὄντων, ἄγχι παντοδύναμος, παναληής, πάσης αἰτίας, ἐ φύσεως ὑπερῖστος αἴτια. Α. Κατὰ τί διαφέρει ὁ Υἱὸς τῆ Πατρὸς; Κ. Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὸ ἐστὶν ὁ Πατὴρ ἀγῶντος, ὁ δὲ Υἱὸς γεννητὸς, ἐκ τοῦ Πατρὸς γάρ. Α. Κατὰ τί διαφέρει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆ Πατρὸς, ἐ τῆ Υἱῶ; Κ. Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὸ ἐστὶν ἐκπορευτὸν. Α. Καὶ πῶς πιστεύεις; Κ. Πιστεύω εἰς εἷα Θεὸν Πατέρα, ἐ εἰς εἷα Υἱὸν Θεὸν τὸν ἐκ τῆ Θεῶ ἐ Πατρὸς γεννηθέντα, ἐ εἰς εἷ Πνεῦμα Ἅγιον παρὰ Πατρὸς ἐκπορευόμενον Θεόν. Α. Καὶ λοιπὸν

τὸν εἰς τρεῖς Θεοὺς πιστεύεις; Κ. Μὴ γάρ μοι τοῦτο. Α. Ἀλλὰ
 εἰς τρεῖς φύσεις; Κ. Οὐχί. Α. Καὶ μὴν τρεῖς Θεοὺς
 εἰδόμενος, ἔτι πῶς λέγεις μὴ γάρ μοι τοῦτο; Κ. Ἀλλὰ εἰς
 τρεῖς ἡεῖδόμενα, ἀλλὰ τὰ τρία διὰ τὸ τριουπόστατον τῆς
 μονοθεῖας τριάδος, ἔτι ἀδιαίρετα λέγω. ἐπέτιγε εἰς Θεοὺς
 Πατὴρ, ἔτι εἰς Θεοὺς Ἕγιος, ἔτι εἰς Θεοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ
 Ἅγιον, καὶ μία Θεότης ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι γινώσκει-
 ται. ἔτι μία οὐσία ἔτι βασιλεία ἔτι δυνάμις ἔτι φύσις. Α. Τί
 ἐστὶν οὐσία; Κ. Πράγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἐ-
 τέρω πρὸς τὴν ἑαυτῆς σύστασιν. Α. Τί ἐστὶ φύσις; Κ.
 Τὸ καθολικὸν πρᾶγμα, ἔτι περιεκτικὸν ἢ ὑπὲρ αὐτῆν
 ὑποστάσεων. ἢ ὅπως. ἀληθινῶς ὑπαρξίαι πραγμάτων, ὡς
 εἶναι οὐσίαν, φύσιν, μορφήν, ἢ ἔτι πὲρ αὐτὸ πρᾶγμα. Α.
 Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Θεότητος ὁμολογεῖς; Κ.
 Τρεῖς, Πατέρα, Υἱόν, ἔτι Ἅγιον Πνεῦμα. Α. Τί ἐστὶν
 ὑπόστασις; Κ. Οὐσία μετὰ τινῶν ἰδιωμάτων τῶν ἀει-
 δμῶν ἢ ὁμοειδῶν διαφέρουσα, τῆς ἐστὶ πρόσωπον ὁμο-
 σιον ἐτέρῳ προσώπῳ σχετικόν. Πρόσωπα δὲ λέγομεν
 ἐπὶ Θεῶν, ἀσώματα ἔτι ἀσχημάτιστα. Α. Τί ἴδιον ἐκάστη
 ἢ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, ἔτι τί κοιμόν; Κ. Ἰδιον μετὰ Πα-
 τρός, τὸ ἀγνώστου. Υἱὸς δὲ, τὸ γινώσκου. Πνεύματος
 δὲ Ἁγίου, τὸ ἐκπορευτὸν. κοιμόν δὲ, ἢ Θεότης ἔτι ἢ Βα-
 σιλεία. Α. Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς ἐπὶ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ; Κ. Δύω, Θεότητα, ἔτι Ἀνθρωπότητα, ὡς εἶναι τὸν
 αὐτὸν Υἱόν, Θεὸν τέλειον, καὶ τέλειον Ἀνθρώπου.
 Α. Πόσας φυσικὰς θελήσεις, ἔτι ἐμεργείας ἐπὶ Χριστοῦ
 ὁμολογεῖς; Κ. Δύω. μίαν Θεϊκὴν, ἔτι μίαν Ἀνθρωπί-
 νην. Α. Τί δὲ θέλημα Θεϊκόν; Κ. Τὸ καθαίρειν τὴν
 λεπρὰς, τὸ, θέλω καθαροῦσθαι, ἔτι τὰ τῆτοις ὅμοια.
 ἔτι τὸ, Ἰπαγε, ἔτι ὡς ἐπίστευσας γινώσκῃτω σοι. Α. Τί
 ἐστὶν ἐμεργεία Θεϊκή; Κ. Τὸ σωθῆναι πάντα ἀνθρώ-
 πους.

πας. Ἐ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἔλθειν. τὸ, ὁ Πα-
 τὴρ μὲ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι. Α. Τί ἐ-
 ργὸν ἀφ' ἑρωπικόν; Κ. Τὸ ζῆτῆσαι πνεῦν, ὃ ἔ ἐπὶ σταυ-
 ρῷ γέγομε, ἔ τὸ αἰτῆσαι φαγεῖν, ὡς τὸ, "Ἐχετε τι βρώ-
 σιμον ἐρθᾶδε; Α. Τί ἐργὸν ἐέργεια ἀφ' ἑρωπική; Κ.
 Τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιᾶσαι, ἔ τὰ τοιαῦτα. Α. Πόσας
 ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ὁμολογεῖς; Κ. Μίαν,
 ἅς εἶναι τὸν αὐτὸν εἶα Υἱὸν Θεοῦ, καὶ Υἱὸν τῆς Πα-
 τρός. Α. Κατὰ τί κοιρῶμεν ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι; Κ. Κοιρῶμεν κατὰ τὴν φύσιν τῆς
 θεότητος αὐτῶν, καθὼ ἐστὶ τέλειος Θεός. κοιρῶμεν δὲ ἔ
 τοῖς ἀφ' ἑρώποις, κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἀφ' ἑρωπότητος
 αὐτῶν, καθὼ ἐστὶ τέλειος Ἄφ' ἑρωπος. Α. Τί Θεός; Κ.
 Εἰ θέλεις γινῶμαι τί ἐστὶ Θεός, ἔ πῶς προσκινεῖται,
 ἀκροσὸν μετῶς, ἔ γινῶθι τὸ ἀληθές. Πατρός, Υἱῶ,
 ἔ Ἁγίῳ Πνεύματος, μία βελή, μία σοφία, μία δύνα-
 μισ. ἔχ' ὁ μὲν πρὸ αἰῶνων, ὁ δὲ μετ' αἰῶνας, ἀλλ' ἅμα
 Πατὴρ, Υἱὸς, ἔ Πνεῦμα Ἁγίου. Υἱὸς ἐν Πατρὶ, ἔ
 Πνεῦμα ἐν Υἱῷ, συνηπται γὰρ ἡ φύσις. ὅθεν μία ἡ
 φύσις ἔ μία ἡ θεότης, διαιρημένη μὲν εἰς τρεῖς διὰ τὰς
 ὑποστάσεις, εἰς μονάδα δὲ καταρτῶσα, διὰ τὸν τῆς
 οὐσίας λόγον.

Διὰ τῆτο, ἔ Πατέρας λέγομετες, ἔ Υἱὸν ἔ Πνεῦμα
 Ἁγίου ὁμολογεῖμετες, ἕνα Θεὸν λέγομεν. τὸ δὲ Θεός
 ὄνομα, κοιρὸν ἐστὶ τῷ Πατρὶ, ἔ τῷ Υἱῷ, ἔ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι. τὸ δὲ Πατὴρ, ἔ Υἱὸς, ἔ Ἁγίου Πνεῦμα,
 ἔ κοιρὰ ἰδιώματα, ἀλλ' ἰδίας ἐκάστω ὑποστάσεως. ὁ γὰρ
 Πατὴρ ἔ λέγεται Υἱὸς, ἔ ὁ Υἱὸς ἔ λέγεται Πατὴρ.
 ἔ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίου, ἔτε Πατὴρ, ἔτε Υἱὸς προσα-
 γορεύεται. Θεός δὲ αἰεὶ ἡ Τρεῖς ὀνομάζεται. Λέγομε-
 τετες ἔμ τρεῖς ὑποστάσεις, ἢτοι πρόσωπα τρεῖς, ἔ λέγο-
 μεν

μὴ τρεῖς ὑσῖας, ἢ τρεῖς φύσεις, ἢ Θεὸς τρεῖς, ἀλλ' ἓ-
 μί Θεὸν, μίαν ὑσῖαν, ἢτοι φύσιν ὁμολογῶμεν, ἵνα
 μὴ ἀδιαρίσωμεν. λέγομεν δὲ πάλιν ὑσῖαν, ἢτοι φύ-
 σιν, ἢ λέγομεν μίαν ὑπόστασιν, ἵνα μὴ σαβηλλιαρίσω-
 μεν. ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, ἢτοι τρία πρόσωπα ἐν
 μιᾷ Θεότητι. ὑσῖαν μέντοι μίαν, ἢ φύσιν πιστεύομεν.
 Θεὸς ἐστὶν ἀθεάρετος ὑσῖα, ἀκατάληπτος μῆς, ἀμή-
 χαρος κάλλος, ἀόρατος μέγεθος, ἀπειρόμητος δόξα.
 Υἱὸς, ἐστὶν ἀρρήτος γένημα, ἀμύθητος λόγος, ἀυ-
 πέρβλητος μῆς, ἀπαραλλάκτος ὑσῖα, φύσις ἀεπι-
 χείρητος. χαρακτήρ ἐνυπόστατος. Πνεῦμα ἐστὶ μοε-
 ρόν, ἢ ἀπλόον, λεπτόν, σαφές, καὶ τραπὸν, ἀπῆ-
 ματον, ἢ ἀμόλυτον, μοροπρόβλητον, καὶ παντε-
 πίσκοπον. Εἰκὼν τῆ Πατρὸς ὁ Ἡλῖος. ἀκτὶς ἡλίου
 ὁ Υἱὸς. Θέρμη τῆς ἀκτῆμος τὸ Παράκλητον Πνεῦμα.
 ἢ ὅπως, ἡλῖος ὁ Πατήρ. ἀκτὶς ὁ Υἱὸς. αἴγλη πυραυ-
 γῆς τὸ Παράγιον Πνεῦμα. βλέψον ἐπὶ τὸ σοιχεῖον
 τὸ τριουπόστατον μίαν ὑσῖαν, ἢ θαύμασον. καὶ ὁ μὲν
 Πατήρ ὡς ἡλῖος ἑδέποτε κατέλιπε τὸν Οὐρανόν, ἔξα-
 πέσειλε δὲ τὸν Υἱὸν ὡς ἀκτῖνα, ἢ ἀπαύγασμα ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὡς δὲ Θέρμη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον περιθάλ-
 πειν, ἢ εὐεργετῆν τὸν αἶω, ἢ τὸν κάτω Κόσμον.

Καὶ ὡς περὶ ὁ ἄρτος, ὃν ἐσθίοντες ἐκ τριῶν σωέστη-
 κε, σίτη, ὕδατος, ἢ πυρὸς γηρωζόμενος, τοῖς τῶ δὴ
 τρόπῳ ἐμροῖν χρηὶ ἢ περὶ τῆς ἐμιαίας τριουποστάτου
 Θεότητος, μίαν φύσιν, ἢ τρεῖς ὑποστάσεις. ἓμα Θεὸν,
 ἢ τρία πρόσωπα. ὑποστάσεις, ἢ πρόσωπον ταῦτό ἐ-
 στί. Καὶ ἡ μὲν ὑσῖα, ἢτοι φύσις, τὸ κοινόν χαρακ-
 τηρίζει τῶ ὁμοσιῶν, καὶ ὁμοφυῶν ὑποστάσεων. ἡ δὲ
 ὑπόστασις, ἢτοι τὸ πρόσωπον, τὸ ἴδιον ἐκάστῳ σημαί-
 νει, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων φέρε εἴπωμεν, ὅτι καὶ πάντες

ἄμ.

ἄνθρωποι μιᾶς, ἔ τῆς αὐτῆς φύσεως τῷ εἶδει ἐσμεν. μία
καὶ αὐτὴ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ πᾶσι ἐστίν,
πάντες γὰρ ἄνθρωποι ἐσμεν ἐκ ψυχῆς τε μοεραῆς, ἔ
σώματος συμεσσηκότες. πολλὰ δὲ, ἔ ἀμαρτήματα αἰ
ὑποστάσεις τῆς ἀνθρώπων. οἷον, Πέτρος, ἔ Παῦλος
μιᾶς, ἔ τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης εἰσίν, ὑ
ποστάσεων δὲ διαφόρων, ἔ κοινοῦσι μὲν ἀλλήλοις κα
τὰ τὴν φύσιν, διαιροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις.
Πλὴν σημείωσαι, ἔ τῆτο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μιᾶς μὲν
εἰσὶ φύσεως τῷ εἶδει, ὁ δὲ Πατήρ, ὁ Υἱός, ἔ τὸ Πνεῦ
μα εἰσὶ φύσεως μιᾶς τῶν ἀειθμῶν. Διὰ τοῦτο Πέτρος
ἔ Παῦλος εἰσίν ἕ μόνον δύο πρόσωπα, ἀλλὰ ἔ ἄν
θρωποι δύο. ὁ δὲ Πατήρ, ἔ ὁ Υἱός, ἔ τὸ Πνεῦμα εἰ
σὶ μὲν τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλ' εἷς, καὶ μόνος Θεός.
Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

